

11 anys, 111 visions

Exposició «11 anys, 111 visions (1993-2004)», organitzada per Fotògrafs per la Pau, a la casa de Cultura de Girona. Catàleg realitzat per l'Arxiu d'imatges Emili Massanes i l'Àrea de Cultura de la Diputació de Girona.

La celebració d'11 anys i 111 exposicions realitzades a partir d'una il·lusió particular, les accions d'un col·lectiu com Fotògrafs per la Pau, l'edició d'aquest llibre i l'exposició que l'acompanya, són com a mínim per emocionar-se.

És de felicitació com en Rafa Bosch i el seu germà Lluís, amb una iniciativa particular, engendressin el que més tard seria tot un referent per a la vida fotogràfica gironina.

El projecte va iniciar-se de forma molt discreta amb una primera exposició d'inauguració del *pub* Es Toc i ha anat creixent fins a la majoria d'edat, que ha comportat, entre altres coses, l'exposició i el llibre que avui ho celebren. Durant aquest temps han sabut produir una dinamització a tota una sèrie de generacions de fotògrafs que han trobat l'espai i el caliu humà necessaris per desenvolupar les seves tècniques d'imatge.

No és fàcil des de la iniciativa privada crear un corrent i un espai d'expressió artística com aquest. La fotografia no

ha estat mai el centre d'interès de les programacions de les sales d'exposicions i galeries privades. I obrir-se camí no és fàcil. A les 111 exposicions i durant aquest 11 anys li han seguit altres iniciatives per difondre l'art de la fotografia.

Per poder fer realitat aquesta efemèride han tingut l'ajuda de l'ONG Fotògrafs per la Pau, entitat gironina d'acció humanitària sense precedents. Formada per una sèrie de fotògrafs sensibles a la realitat del món, i amb ganes de fer alguna cosa per denunciar les injustícies i ajudar els afectats, ha desenvolupat un treball humanitari admirable al llarg també d'aquests 11 anys.

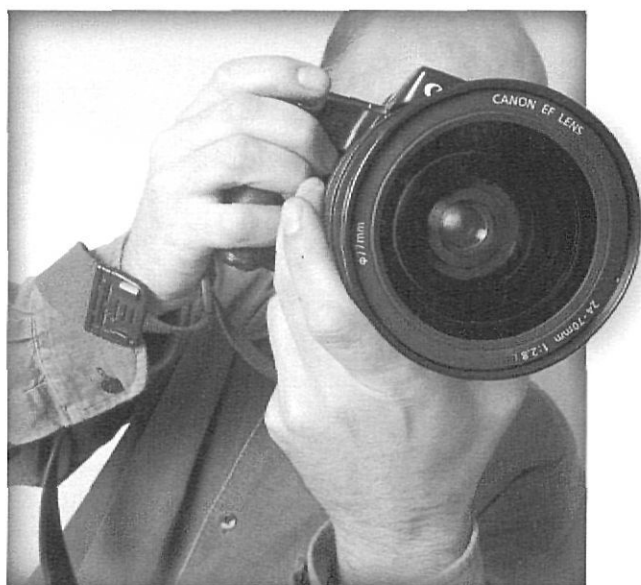
La tasca dels germans Bosch i l'espurna de Fotògrafs per la Pau seguiran, sens dubte, sempre enceses. I una mostra d'això són els 90 fotògrafs que amb els seus diferents treballs participen en aquest aniversari en forma d'exposició i llibre.

Iniciatives i tasques tan humanes i admirables sempre tindran un reconeixement per part de la

societat, i més per part dels amics i coneguts dels qui les tiren endavant. Enhorabona, i que tots quedin bé a la foto de família, perquè l'ense-

nyarem als nostres descendents com a exemple a seguir d'unes bones i humanitàries persones.

Joan Vicens i Tarré

Dones: cent anys d'imatges

El mes de març passat es va poder veure a la Casa de Cultura Tomàs de Lorenzana de Girona una exposició realitzada per l'Arxiu d'imatges Emili Massanes i Burcet i centrada en les dones i el seu paper en la vida social, familiar i cultural de la nostra societat, al llarg del passat segle.

A través d'un recull de les imatges conservades en els seus fons, format per un total de 300 fotografies —110 en suport físic i la resta en digital—, l'Arxiu ens proposa un recorregut estructurat en vuit àmbits que abraça aspectes diversos de la vida femenina de l'època i del rol que hi ha tingut la dona en cada cas.

Concretament, aquests àmbits són:

- La dona i la família. Ens mostra com fa pocs anys la dona era el veritable pal de paller d'aquesta creació social.

- La dona i el treball. En l'àmbit social aquesta és la part més interessant de l'exposició, ja que a través de les imatges podem veure la important contribució que feia la dona a l'economia familiar. Això sí, sovint a través de feines poc qualificades, gens agradables i pitjor pagades. Recomanem fixar-se en la fotografia de la fàbrica Grober l'any 1911, que permet constatar com bona part de la tan esbombada industrialització catalana es basava en el treball de dones i infants, amb sous de misèria i condicions laborals terribles.